

## II

(Nelegislatīvi akti)

## IESTĀŽU NOLĪGUMI

IESTĀŽU NOLĪGUMS STARP EIROPAS PARLAMENTU, EIROPAS SAVIENĪBAS PADOMI UN  
EIROPAS KOMISIJU PAR LABĀKU LIKUMDOŠANAS PROCESU

## IESTĀŽU NOLĪGUMS

(2016. gada 13. aprīlis)

## par labāku likumdošanas procesu

EIROPAS PARLAMENTS, EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME UN EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 295. pantu,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlaments, Padome un Komisija ("trīs iestādes") ir apņēmis pilnas patiesi un pārredzami sadarboties visā likumdošanas ciklā. Šajā saistībā tās atgādina par abu likumdevēju vienlīdzību, kā nostiprināts Līgumos.
- (2) Trīs iestādes atzīst, ka ir kopīgi atbildīgas par augstas kvalitātes Savienības tiesību aktu pieņemšanu un to, lai šādi tiesību akti pievērstu uzmanību jomām, kurās tie var radīt vislielāko pievienoto vērtību Eiropas pilsoņiem, būtu iespējami efektīvi un iedarbīgi, lai sasniegtu kopējos Savienības politikas mērķus, būtu cik vien iespējams vienkārši un skaidri, izvairītos no pārmērīga regulējuma un administratīvā sloga pilsoņiem, pārvaldes iestādēm un uzņēmumiem, un jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), un būtu izstrādāti tā, lai atvieglotu to transponēšanu un praktisko piemērošanu un stiprinātu Savienības ekonomikas konkurētspēju un ilgtspēju.
- (3) Trīs iestādes atceras Savienības pienākumu pieņemt tiesību aktus tikai tad, ja tas ir nepieciešams, un tikai tādā apjomā, ciktāl tas ir nepieciešams, saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantu par subsidiaritātes principu un proporcionalitātes principu.
- (4) Trīs iestādes atkārtoti uzsver valstu parlamentu lomu un atbildību, kā noteikts Līgumos, Protokolā Nr. 1 par valstu parlamentu lomu Eiropas Savienībā, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību, Līgumam par Eiropas Savienības darbību un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumam, un Protokolā Nr. 2 par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību.
- (5) Trīs iestādes vienojas, ka, nosakot likumdošanas programmu, būtu pilnībā jāņem vērā ikvienas ierosinātās Savienības darbības potenciālās "Eiropas pievienotās vērtības" analīze, kā arī Eiropas integrācijas trūkuma radīto izmaksu novērtējums gadījumā, ja netiktu veikta Savienības līmeņa darbība.
- (6) Trīs iestādes uzskata, ka apspriedes ar sabiedrību un ieinteresētajām personām, spēkā esošo tiesību aktu *ex post* izvērtēšana un jauno iniciatīvu ietekmes novērtējumi palīdzēs sasniegt mērķi – labāku likumdošanas procesu.
- (7) Lai sekmētu sarunas parastās likumdošanas procedūras gaitā un uzlabotu Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. un 291. panta piemērošanu, šajā nolīgumā tiek noteikti principi, saskaņā ar kuriem Komisija pirms deleģēto aktu pieņemšanas apkopos visas vajadzīgās zināšanas.

- (8) Trīs iestādes apstiprina, ka mērķi vienkāršot Savienības tiesību aktus un samazināt regulatīvo slogu būtu jāīsteno, neskarot Savienības politikas mērķu sasniegšanu, kā noteikts Līgumos, vai vienotā tirgus integritātes aizsardzību.
- (9) Šis nolīgums papildina šādus nolīgumus un deklarācijas par labāku likumdošanas procesu, kas ir joprojām pilnībā saistoši trim iestādēm:
- Iestāžu nolīgums (1994. gada 20. decembris) Paātrināta darba metode tiesību aktu oficiālai kodifikācijai <sup>(1)</sup>;
  - Iestāžu nolīgums (1998. gada 22. decembris) par kopīgām pamatnostādņēm attiecībā uz Kopienas tiesību aktu izstrādes kvalitāti <sup>(2)</sup>;
  - Iestāžu Nolīgums (2001. gada 28. novembris) par tiesību aktu pārstrādāšanas tehnikas strukturētāku izmantošanu <sup>(3)</sup>;
  - Kopīgā deklarācija (2007. gada 13. jūnijs) par koplēmuma procedūras praktiskajiem aspektiem <sup>(4)</sup>;
  - Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas (2011. gada 27. oktobra) kopīgā politiskā deklarācija par skaidrojošiem dokumentiem <sup>(5)</sup>.

IR VIENOJUŠIES PAR TURPMĀKO.

#### I. KOPĒJĀS APŅEMŠANĀS UN MĒRĶI

1. Ar šo trīs iestādes vienojas panākt labāku likumdošanas procesu, izmantojot virkni iniciatīvu un procedūru, kā izklāstīts šajā nolīgumā.
2. Īstenojot savas pilnvaras un saskaņā ar Līgumos noteiktajām procedūrām un atgādinot, cik lielu nozīmi tās piešķir Kopienas metodei, trīs iestādes vienojas ievērot tādas Savienības tiesību vispārējos principus kā demokrātiska leģitimitāte, subsidiaritāte, proporcionalitāte un juridiskā noteiktība. Turklāt tās vienojas sekmēt vienkāršību, skaidrību un saskaņotību Savienības tiesību aktu izstrādē un sekmēt vislielāko likumdošanas procesa pārskatāmību.
3. Trīs iestādes vienojas, ka Savienības tiesību aktiem vajadzētu būt saprotamiem un skaidriem, ļaut pilsoņiem, pārvaldes iestādēm un uzņēmumiem viegli saprast savas tiesības un pienākumus, ietvert atbilstīgas ziņošanas, uzraudzības un izvērtēšanas prasības, izvairīties no pārmērīga regulējuma un administratīvā sloga un būt praktiski īstenojamiem.

#### II. PROGRAMMU IZSTRĀDE

4. Trīs iestādes vienojas pastiprināt Savienības gada un daudzgadu programmu izstrādi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 17. panta 1. punktu, kurā Komisijai uzticēts uzdevums ierosināt gada un daudzgadu programmas.

##### *Daudzgadu programmu izstrāde*

5. Pēc jaunās Komisijas iecelšanas ilgāka termiņa plānošanas veicināšanas nolūkā trīs iestādes apmainīsies viedokļiem par trīs iestāžu galvenajiem politikas mērķiem un prioritātēm jaunajam pilnvaru termiņam, kā arī – ciktāl iespējams – par indikatīvo grafiku.

Trīs iestādes pēc Komisijas iniciatīvas un atbilstīgi izstrādās kopīgus secinājumus, kuri jāparaksta trīs iestāžu priekšsēdētājiem.

Trīs iestādes pēc Komisijas iniciatīvas veiks minēto kopīgo secinājumu starpposma pārskatīšanu un tos atbilstīgi pielāgos.

<sup>(1)</sup> OV C 102, 4.4.1996., 2. lpp.

<sup>(2)</sup> OV C 73, 17.3.1999., 1. lpp.

<sup>(3)</sup> OV C 77, 28.3.2002., 1. lpp.

<sup>(4)</sup> OV C 145, 30.6.2007., 5. lpp.

<sup>(5)</sup> OV C 369, 17.12.2011., 15. lpp.

*Gada programmu izstrāde – Komisijas darba programma un starpiestāžu programmu izstrāde*

6. Komisija iesaistīsies dialogā attiecīgi ar Eiropas Parlamentu un Padomi gan pirms, gan pēc savas gada darba programmas ("Komisijas darba programma") pieņemšanas. Minētais dialogs ietvers šādus elementus:

- a) agrīnas divpusējas viedokļu apmaiņas par nākamā gada iniciatīvām notiks pirms Komisijas priekšsēdētāja un priekšsēdētāja pirmā vietnieka rakstiska dokumenta iesniegšanas, kurās atbilstoši detalizēti izklāsta svarīgas politiskas nozīmes jautājumus nākamajam gadam un iekļauj norādes attiecībā uz Komisijas priekšlikumiem, ko paredzēts atsaukt ("nodomu vēstule");
- b) pēc dienas, kad notiek debates par stāvokli Savienībā, un pirms Komisijas darba programmas pieņemšanas Eiropas Parlaments un Padome apmainīsies viedokļiem ar Komisiju, pamatojoties uz nodomu vēstuli;
- c) starp trīs iestādēm notiks viedokļu apmaiņa par pieņemto Komisijas darba programmu, ievērojot 7. punktu.

Komisija pienācīgi ņems vērā Eiropas Parlamenta un Padomes paustos viedokļus, tostarp to izteiktos iniciatīvas pieprasījumus, ikvienā dialoga posmā.

7. Pēc Komisijas darba programmas pieņemšanas un pamatojoties uz to, trīs iestādes apmainīsies viedokļiem par nākamā gada iniciatīvām un vienosies par kopīgu deklarāciju par starpiestāžu gada programmas izstrādi ("kopīgā deklarācija"), kas jāparaksta trīs iestāžu priekšsēdētājiem. Kopīgajā deklarācijā tiks izklāstīti vispārējie mērķi un prioritātes nākamajam gadam un noteikti svarīgi politiskas nozīmes jautājumi, kurus, neskarot pilnvaras, kas ar Līgumiem ir piešķirtas abiem likumdevējiem, likumdošanas procesā būtu jāizskata prioritārā kārtībā.

Trīs iestādes visa gada garumā regulāri uzraudzīs kopīgās deklarācijas īstenošanu. Šajā nolūkā trīs iestādes attiecīgā gada pavasarī piedalīsies debatēs Eiropas Parlamentā un/vai Padomē par kopīgās deklarācijas īstenošanu.

8. Komisijas darba programmā tiks iekļauti galvenie leģislatīvo un neleģislatīvo aktu priekšlikumi nākamajam gadam, tostarp priekšlikumi par atcelšanu, pārstrādāšanu, vienkāršošanu un priekšlikumu atsaukšana. Komisijas darba programmā par katru jautājumu tiks norādīta šāda informācija, ciktāl tā ir pieejama: paredzētais juridiskais pamats, tiesību akta veids, indikatīvs grafiks attiecībā uz pieņemšanu Komisijā un jebkāda cita būtiska procesuāla informācija, tostarp informācija par ietekmes novērtējuma un izvērtēšanas darbu.

9. Ja Komisija ir iecerējusi atsaukt leģislatīvā akta priekšlikumu – neatkarīgi no tā, vai šādi atsaukšanai sekos pārskatīts priekšlikums – saskaņā ar patiesas sadarbības un institucionālā līdzsvara principu tā norādīs šādas atsaukšanas iemeslus un attiecīgā gadījumā sniegs norādi par turpmākiem iecerētiem soļiem un precīzu grafiku, un uz šā pamata rīkos pienācīgas starpiestāžu apspriedes. Komisija pienācīgi ņems vērā abu likumdevēju nostājas un reaģēs uz tām.

10. Komisija nekavējoties un detalizēti izskatīs Eiropas Parlamenta vai Padomes pieprasījumus par priekšlikumiem Savienības aktiem, ievērojot attiecīgi Līguma par Eiropas Savienības darbību 225. vai 241. pantu.

Komisija uz šādiem pieprasījumiem atbildēs trīs mēnešu laikā, īpašā paziņojumā norādot, kādus pasākumus tā šajā sakarā ir nolēmusi veikt. Ja Komisija, reaģējot uz šādu pieprasījumu, nolēmj priekšlikumu neiesniegt, tā informēs attiecīgo iestādi par detalizētiem iemesliem un attiecīgā gadījumā sniegs analīzi par iespējamām alternatīvām un atbildēs uz jebkādiem jautājumiem, ko abi likumdevēji ierosinājuši saistībā ar analīzi par "Eiropas pievienoto vērtību" un par "Eiropas integrācijas trūkuma radītājam izmaksām".

Komisija pēc pieprasījuma savu atbildi prezentēs Eiropas Parlamentā vai Padomē.

11. Komisija visa gada garumā regulāri sniegs atjauninātu informāciju par plānošanu un norādīs iemeslus saistībā ar kavēšanos tās darba programmā iekļauto priekšlikumu iesniegšanā. Komisija regulāri ziņos Eiropas Parlamentam un Padomei par attiecīgā gada darba programmas īstenošanu.

### III. LABĀKA LIKUMDOŠANAS PROCESA INSTRUMENTI

#### *Ietekmes novērtējums*

12. Trīs iestādes ir vienprātis, ka ietekmes novērtējums pozitīvi ietekmē Savienības tiesību aktu kvalitāti.

Ietekmes novērtējumi ir instruments, kas trim iestādēm palīdz pieņemt pamatotus lēmumus, bet tie neaizstāj politiskus lēmumus demokrātiskā lēmumu pieņemšanas procesā. Ietekmes novērtējumi nedrīkst nepamatoti kavēt likumdošanas procesu, nedz arī ietekmēt likumdevēju spējas ierosināt grozījumus.

Ietekmes novērtējumi būtu jāattiecinā uz problēmas pastāvēšanu, apjomu un sekām un uz jautājumu, vai ir nepieciešama Savienības rīcība. Tajos būtu jāiztirzā alternatīvi risinājumi un, ja iespējams, potenciālās īstermiņa un ilgtermiņa izmaksas un ieguvumi, integrēti un līdzsvaroti izvērtējot ietekmi uz ekonomiku, vidi un sociālo jomu un izmantojot gan kvalitatīvu, gan kvantitatīvu analīzi. Pilnībā būtu jāievēro subsidiaritātes princips un proporcionalitātes princips, kā arī pamattiesības. Ietekmes novērtējumos, kad vien iespējams, būtu arī jāpievēršas tādiem jautājumiem kā Eiropas integrācijas trūkuma radītās izmaksas un dažādo iespēju ietekme uz konkurētspēju un administratīvo slogu, īpaši ņemot vērā MVU (princips "vispirms domāt par mazākajiem"), digitālos aspektus un teritoriālo ietekmi. Ietekmes novērtējumu pamatā vajadzētu būt pareizai, objektīvai un pilnīgai informācijai, un tiem vajadzētu būt samērīgiem attiecībā uz to darbības jomu un galveno virzienu.

13. Komisija veiks ietekmes novērtējumus savām leģislatīvajām un neleģislatīvajām iniciatīvām, deleģētajiem aktiem un īstenošanas pasākumiem, kas, sagaidāms, būtiski ietekmēs ekonomiku, vidi un sociālo jomu. Iniciatīvām, kas iekļautas Komisijas darba programmā vai kopīgajā deklarācijā, parasti pievienos ietekmes novērtējumu.

Sava ietekmes novērtējuma procesa gaitā Komisija apspriedīsies iespējami plaši. Komisijas Regulējuma kontroles padome veiks objektīvu Komisijas ietekmes novērtējumu kvalitātes pārbaudi. Ietekmes novērtējumu galīgos rezultātus darīs pieejamus Eiropas Parlamentam, Padomei un valstu parlamentiem, un tos publiskos vienlaicīgi ar Komisijas iniciatīvas pieņemšanu kopā ar Regulējuma kontroles padomes atzinumu vai atzinumiem.

14. Eiropas Parlaments un Padome, izskatot Komisijas leģislatīvo aktu priekšlikumus, pilnībā ņems vērā Komisijas ietekmes novērtējumus. Šajā nolūkā ietekmes novērtējumus izklāsta tā, lai atvieglotu Eiropas Parlamentam un Padomei Komisijas izdarīto izvēļu izskatīšanu.

15. Eiropas Parlaments un Padome – ja to uzskata par piemērotu un vajadzīgu likumdošanas procesam – veiks ietekmes novērtējumus saistībā ar to izdarītajiem būtiskajiem grozījumiem Komisijas priekšlikumā. Eiropas Parlaments un Padome par sākuma punktu savam turpmākajam darbam parasti izmantos Komisijas ietekmes novērtējumu. "Būtiska" grozījuma definīcija būtu jānosaka attiecīgajai iestādei.

16. Komisija pēc savas iniciatīvas vai pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes uzaicinājuma var papildināt savu ietekmes novērtējumu vai veikt citu analītisku darbu, ko tā uzskata par vajadzīgu. To darot, Komisija ņems vērā visu pieejamo informāciju, likumdošanas procesā sasniegto posmu un to, ka minētajā procesā ir jāizvairās no nepamatotas kavēšanās. Abi likumdevēji pilnībā ņems vērā jebkurus papildu elementus, ko minētajā sakarā sniegusi Komisija.

17. Katra no trim iestādēm ir atbildīga par to, kā tā organizē savu ietekmes novērtējuma darbu, tostarp par iekšējiem organizatoriskiem resursiem un kvalitātes kontroli. Tās regulāri sadarbosies, apmainoties ar informāciju par paraugpraksi un metodiku saistībā ar ietekmes novērtējumiem, dodot iespēju katrai iestādei turpmāk uzlabot savu metodiku un procedūras, kā arī vispārējā darba saskaņotību ietekmes novērtējuma jomā.

18. Komisijas sākotnējo ietekmes novērtējumu un jebkādu papildu ietekmes novērtējuma darbu, ko iestādes veikušas likumdošanas procesa laikā, publiskos pirms likumdošanas procesa beigām, un, kopā ņemot, to var izmantot par izvērtēšanas pamatu.

*Apspriešanās ar sabiedrību un ieinteresētajām personām un atsauksmes*

19. Apspriešanās ar sabiedrību un ieinteresētajām personām ir būtiska pamatotu lēmumu pieņemšanai un likumdošanas procesa kvalitātes uzlabošanai. Neskarot īpašo kārtību, kas Komisijas priekšlikumiem piemērojama saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 155. panta 2. punktu, Komisija pirms sava priekšlikuma pieņemšanas atklātā un pārredzamā veidā apspriedīsies ar sabiedrību, nodrošinot, ka minētās sabiedriskās apspriešanas kārtība un termiņi ļauj īstenot visplašāko dalību, kāda vien iespējama. Komisija jo īpaši veicinās MVU un citu tiešo lietotāju tiešu piedalīšanos apspriedēs. Tas ietver sabiedrisko apspriešanos internetā. Šādas apspriešanās ar sabiedrību un ieinteresētajām personām rezultātus nekavējoties darīs zināmus abiem likumdevējiem un publiskos.

*Spēkā esošo tiesību aktu ex-post izvērtēšana*

20. Trīs iestādes apstiprina, ka ir būtiski nodrošināt vislielāko iespējamo konsekvenci un saskaņotību, organizējot to darbu pie Savienības tiesību aktu snieguma izvērtēšanas, tostarp saistīto apspriešanos ar sabiedrību un ieinteresētajām personām.

21. Komisija informēs Eiropas Parlamentu un Padomi par tās daudzgadu plānu attiecībā uz spēkā esošo tiesību aktu izvērtēšanu un, ciktāl iespējams, iekļaus minētajā plānā to pieprasījumus attiecībā uz padziļinātu izvērtējumu par konkrētām politikas jomām vai tiesību aktiem.

Komisijas izvērtēšanas plāna izstrādē tiks ievēroti Savienības tiesību aktos noteiktie ziņojumu un pārskatīšanas termiņi.

22. Saistībā ar likumdošanas ciklu spēkā esošo tiesību aktu un politikas izvērtēšanai, kuras pamatā ir lietderība, efektivitāte, būtiskums, saskaņotība un pievienotā vērtība, būtu jāveido pamats ietekmes novērtējumiem attiecībā uz turpmākās rīcības iespējām. Lai atbalstītu minētos procesus, trīs iestādes vienojas vajadzības gadījumā tiesību aktos noteikt ziņošanas, uzraudzības un izvērtēšanas prasības, vienlaikus izvairoties no pārmērīga regulējuma un administratīvā sloga, jo īpaši dalībvalstīm. Attiecīgā gadījumā šādas prasības var ietvert izmērāmus rādītājus kā pamatu pierādījumu vākšanai par tiesību aktu ietekmi uz vietas.

23. Trīs iestādes vienojas sistemātiski apsvērt iespēju izmantot pārskatīšanas klauzulas tiesību aktos un ņemt vērā laiku, kas vajadzīgs īstenošanai un pierādījumu vākšanai par rezultātiem un ietekmi.

Trīs iestādes apsvērs, vai konkrēti tiesību akti būtu jāpiemēro tikai uz noteiktu laiku (turpināmības klauzula).

24. Trīs iestādes savlaicīgi informē viena otru, pirms tās pieņem vai pārskata savas pamatnostādnes par labāka likumdošanas procesa instrumentiem (apspriešanās ar sabiedrību un ieinteresētajām personām, ietekmes novērtējumi un *ex-post* izvērtēšana).

## IV. LEĢISLATĪVI INSTRUMENTI

25. Komisija attiecībā uz katru priekšlikumu pievienotajā paskaidrojuma rakstā sniedz skaidrojumu un pamatojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par savu izvēli attiecībā uz juridisko pamatu un tiesību akta veidu. Komisijai būtu pienācīgi jāņem vērā regulu un direktīvu būtības un ietekmes atšķirības.

Paskaidrojuma rakstā Komisija arī skaidro to, kādā veidā ierosinātie pasākumi ir pamatoti, ņemot vērā subsidiaritātes un proporcionalitātes principu, un kā tie ir saderīgi ar pamattiesībām. Komisija turklāt sniedz atskaiti par Komisijas īstenotās apspriešanās ar sabiedrību un ieinteresētajām personām, ietekmes novērtējuma un esošo tiesību aktu *ex-post* izvērtējuma darbības jomu un rezultātiem.

Ja ir paredzēta juridiskā pamata maiņa, parasto likumdošanas procedūru aizstājot ar īpašu likumdošanas procedūru vai neleģislatīvu procedūru, trīs iestādes apmainīsies viedokļiem par to.

Trīs iestādes vienojas, ka juridiskā pamata izvēle ir juridisks konstatējums, kas ir jāveic, pamatojoties uz objektīviem iemesliem, kurus ir iespējams pārbaudīt tiesā.

Komisija turpina pilnībā veikt savus institucionālos uzdevumus, lai nodrošinātu, ka tiek ievēroti Līgumi un Eiropas Savienības Tiesas judikatūra.

## V. DELEĢĒTIE UN ĪSTENOŠANAS AKTI

26. Trīs iestādes uzsver to, cik svarīga loma Savienības tiesību aktu vidū ir deleģētajiem un īstenošanas aktiem. Ja tos izmanto efektīvi, pārredzami un pamatotos gadījumos, tie ir neatņemams labāka likumdošanas procesa instruments, kas palīdz nodrošināt, ka tiesību akti ir vienkārši un aktuāli, un ka tos var efektīvi un ātri īstenot. Likumdevēja kompetencē ir izlemēt, vai un ciktāl izmantot deleģētos vai īstenošanas aktus, ievērojot Līgumos noteiktās robežas.

27. Trīs iestādes atzīst nepieciešamību saskaņot visus spēkā esošos tiesību aktus ar tiesisko regulējumu, kas ieviests ar Lisabonas līgumu, un jo īpaši nepieciešamību piešķirt augstu prioritāti tūlītējai visu to pamataktu saskaņošanai, kuri joprojām atsaucas uz regulatīvo kontroles procedūru. Komisija ierosinās minēto pēdējo saskaņošanu līdz 2016. gada beigām.

28. Trīs iestādes ir vienojušās par kopējo vienošanos par deleģētajiem aktiem un saistītajām standarta klauzulām ("Kopējā vienošanās"), kas iekļauta pielikumā. Saskaņā ar Kopējo vienošanos un nolūkā uzlabot pārredzamību un apspriešanos Komisija apņemas pirms deleģēto aktu pieņemšanas apkopot visas vajadzīgās zināšanas, tostarp apspriežoties ar dalībvalstu ekspertiem un sabiedrību.

Turklāt ikreiz, kad īstenošanas aktu projektu sagatavošanas sākumposmā ir vajadzīgas plašākas zināšanas, Komisija attiecīgi izmantos ekspertu grupas, apspriedīsies ar mērķtiecīgi izraudzītām ieinteresētajām personām un veiks sabiedrisku apspriešanu.

Lai nodrošinātu vienādu piekļuvi visai informācijai, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem tajā pašā laikā, kad tos saņem dalībvalstu eksperti. Eiropas Parlamenta un Padomes ekspertiem ir regulāra piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, uz kurām ir uzaicināti dalībvalstu eksperti un kas attiecas uz deleģēto aktu sagatavošanu.

Komisiju var uzaicināt uz Eiropas Parlamenta vai Padomes sanāksmēm, lai turpinātu viedokļu apmaiņu par deleģēto aktu sagatavošanu.

Pēc šī nolīguma stāšanās spēkā trīs iestādes nekavējoties sāks sarunas, lai papildinātu Kopējo vienošanos, paredzot nesaistošus kritērijus Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. un 291. panta piemērošanai.

29. Trīs iestādes apņemas vēlākais līdz 2017. gada beigām, cieši sadarbojoties, izveidot deleģēto aktu kopīgu funkcionālu reģistru, sniedzot informāciju labi strukturētā un lietotājdraudzīgā veidā, lai palielinātu pārredzamību, atvieglotu plānošanu un nodrošinātu visu deleģētā akta dzīves cikla dažādo posmu izsekojamību.

30. Attiecībā uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu trīs iestādes vienojas Savienības tiesību aktos atturēties no tādu procesuālo prasību pievienošanas, kas grozītu kontroles mehānismus, kuri noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 182/2011<sup>(1)</sup>. Komitejas, kas savus uzdevumus veic saskaņā ar procedūru, kura izveidota atbilstīgi minētajai regulai, pildot minētos pienākumus, nebūtu jāaicina pildīt citas funkcijas.

31. Ar nosacījumu, ka Komisija sniedz objektīvus pamatojumus, balstoties uz būtisku saistību starp diviem vai vairākiem pilnvarojumiem vienā leģislatīvā aktā, un ja vien leģislatīvajā aktā nav paredzēts citādi, pilnvarojumus var apvienot. Apspriedes deleģēto aktu sagatavošanā kalpo arī tam, lai norādītu, kuri pilnvarojumi tiek uzskatīti par būtiski saistītiem. Šādos gadījumos ikvienā Eiropas Parlamenta vai Padomes iebildumā tiks skaidri norādīts, uz kuru pilnvarojumu tas konkrēti attiecas.

## VI. LIKUMDOŠANAS PROCESA PĀRREDZAMĪBA UN KOORDINĀCIJA

32. Trīs iestādes atzīst, ka parastā likumdošanas procedūra ir attīstījusies, pamatojoties uz regulāru saziņu visos procedūras posmos. Tās aizvien ir apņēmības pilnas vēl vairāk uzlabot darbu atbilstīgi parastajai likumdošanas procedūrai saskaņā ar patiesas sadarbības, pārredzamības, atbildīguma un efektivitātes principiem.

<sup>(1)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

Trīs iestādes jo īpaši piekrīt, ka Eiropas Parlamentam un Padomei kā likumdevējiem ir jāīsteno savas pilnvaras līdztiesīgi. Komisija savu starpnieka uzdevumu veic, pret abām likumdevējām iestādēm attiecoties vienādi un pilnībā ievērojot lomas, kas trīs iestādēm piešķirtas ar Līgumiem.

33. Trīs iestādes visā likumdošanas procesā, izmantojot atbilstošas procedūras – tostarp dialogu starp tām –, regulāri informēs viena otru par savu darbu, par notiekošajām sarunām starp tām un par jebkādam atsauksmēm, ko tās varētu saņemt no ieinteresētajām personām.

34. Eiropas Parlaments un Padome, rīkojoties likumdevēja statusā, piekrīt, ka ir svarīgi uzturēt ciešus kontaktus jau pirms iestāžu sarunām, lai panāktu labāku savstarpēju izpratni par to attiecīgajām nostājām. Šajā nolūkā likumdošanas procesa kontekstā tās sekmēs viedokļu un informācijas savstarpēju apmaiņu, tostarp aicinot citu iestāžu pārstāvjus veikt regulāru neoficiālu viedokļu apmaiņu.

35. Eiropas Parlaments un Padome efektivitātes nolūkā nodrošinās labāku darba sinhronizāciju attiecībā uz leģislatīvo aktu priekšlikumu apstrādi. Jo īpaši Eiropas Parlaments un Padome salīdzinās indikatīvos dažādo posmu grafikus līdz katra likumdošanas priekšlikuma galīgajai pieņemšanai.

36. Vajadzības gadījumā trīs iestādes var vienoties koordinēt centienus paātrināt likumdošanas procesu, vienlaikus nodrošinot, ka ir ievērotas likumdevēju prerogatīvas un saglabāta tiesību aktu kvalitāte.

37. Trīs iestādes piekrīt, ka informācijas sniegšanai valstu parlamentiem jāļauj tiem pilnībā izmantot to prerogatīvas atbilstīgi Līgumiem.

38. Trīs iestādes nodrošinās likumdošanas procedūru pārredzamību, pamatojoties uz attiecīgajiem tiesību aktiem un judikatūru, tostarp pienācīgi risinot trīspusējās sarunas.

Trīs iestādes uzlabos saziņu ar sabiedrību visā likumdošanas ciklā un jo īpaši pēc vienošanās panākšanas kopīgi paziņos par likumdošanas procesa sekmīgu iznākumu parastajā likumdošanas procedūrā, proti, rīkojot kopīgas preses konferences vai jebkādā citā piemērotā veidā.

39. Lai atvieglotu likumdošanas procesa dažādo posmu izsekojamību, trīs iestādes aņņemas līdz 2016. gada 31. decembrim apzināt veidus, kā šajā nolūkā turpmāk izstrādāt platformas un instrumentus, lai izveidotu kopīgu datubāzi par leģislatīvo dosjē aktuālo situāciju.

40. Trīs iestādes atzīst, ka ir svarīgi nodrošināt, lai katra iestāde var īstenot savas tiesības un pildīt savus pienākumus atbilstīgi Līgumiem, kā tos interpretējusi Eiropas Savienības Tiesa attiecībā uz sarunām par starptautiskiem nolīgumiem un to noslēgšanu.

Trīs iestādes aņņemas tikties sešu mēnešu laikā pēc šā nolīguma stāšanās spēkā, lai apspriestu uzlabotus praktiskos aspektus sadarbībai un informācijas apmaiņai atbilstīgi Līgumiem, kā tos interpretējusi Eiropas Savienības Tiesa.

## VII. SAVIENĪBAS TIESĪBU AKTU ĪSTENOŠANA UN PIEMĒROŠANA

41. Trīs iestādes ir vienprātis, ka to strukturētāka sadarbība ir svarīga, lai izvērtētu Savienības tiesību piemērošanu un efektivitāti nolūkā tos uzlabot ar turpmākiem tiesību aktiem.

42. Trīs iestādes uzsver nepieciešamību ātri un pareizi piemērot Savienības tiesību aktus dalībvalstīs. Direktīvu transponēšanas termiņš būs cik vien iespējami īss, un parasti tas nepārsniegs divus gadus.

43. Trīs iestādes aicina dalībvalstis, kad tās pieņem Savienības tiesību aktu transponēšanas vai īstenošanas pasākumus vai pasākumus, ar kuriem nodrošina Savienības budžeta īstenošanu, par minētajiem pasākumiem skaidri informēt sabiedrību. Ja saistībā ar direktīvu transponēšanu valsts tiesību aktos dalībvalstīs izvēlas pievienot elementus, kas nekādā veidā nav saistīti ar minētajiem Savienības tiesību aktiem, šādiem papildinājumiem vajadzētu būt identificējamiem ar transponēšanas akta(-u) vai saistītu dokumentu palīdzību.

44. Trīs iestādes aicina dalībvalstis sadarboties ar Komisiju, lai iegūtu informāciju un datus, kas nepieciešami, lai pārraudzītu un izvērtētu Savienības tiesību īstenošanu. Trīs iestādes atgādina un uzsver, cik svarīga attiecībā uz skaidrojošiem dokumentiem, kas pievienoti paziņojumam par transponēšanas pasākumiem, ir Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgā politiskā deklarācija par skaidrojošiem dokumentiem <sup>(1)</sup> un Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2011. gada 27. oktobra kopīgā politiskā deklarācija par skaidrojošiem dokumentiem.

45. Komisija turpinās ik gadu ziņot Eiropas Parlamentam un Padomei par Savienības tiesību aktu piemērošanu. Komisijas ziņojumā attiecīgā gadījumā iekļauj atsauci uz 43. punktā minēto informāciju. Komisija var sniegt papildu informāciju par noteikta tiesību akta īstenošanas stāvokli.

#### VIII. VIENKĀRŠOŠANA

46. Trīs iestādes apstiprina savu apņemšanos spēkā esošo tiesību aktu grozīšanā biežāk izmantot pārstrādāšanas leģislatīvo metodi, pilnībā ievērojot Iestāžu 2001. gada 28. novembra nolīgumu par tiesību aktu pārstrādāšanas tehnikas strukturētāku izmantošanu. Ja pārstrādāšana nav piemērota, Komisija pēc iespējas drīz pēc grozošā akta pieņemšanas iesniegs priekšlikumu saskaņā ar Iestāžu 1994. gada 20. decembra nolīgumu par paātrinātu darba metodi tiesību aktu oficiālai kodifikācijai. Ja Komisija neiesniedz šādu priekšlikumu, tā norāda neiesniegšanas iemeslus.

47. Trīs iestādes apņemas sekmēt visefektīvākos regulatīvos instrumentus, tādus kā saskaņošana un savstarpēja atzīšana, lai izvairītos no pārmērīga regulējuma un administratīvā sloga un sasniegtu Līguma mērķus.

48. Trīs iestādes vienojas sadarboties, lai atjauninātu un vienkāršotu tiesību aktus un izvairītos no pārmērīga regulējuma un administratīvā sloga pilsoņiem, pārvaldes iestādēm un uzņēmumiem, tostarp MVU, vienlaikus nodrošinot to, ka tiek sasniegti tiesību aktu mērķi. Šajā kontekstā trīs iestādes vienojas apmainīties viedokļiem par šo jautājumu pirms Komisijas darba programmas galīgās redakcijas sagatavošanas.

Papildinot savu Normatīvās atbilstības un izpildes programmu (*REFIT* programma), Komisija apņemas ik gadu nākt klajā ar pārskatu, tostarp ar ikgadēju apsekojumu par slogu, par rezultātiem Savienības centieniem vienkāršot tiesību aktus un izvairīties no pārmērīga regulējuma un samazināt administratīvo slogu.

Pamatojoties uz iestāžu veikto ietekmes novērtējumu un izvērtēšanas darbu, kā arī uz dalībvalstu un ieinteresēto personu ieguldījumu, un, ņemot vērā Savienības regulējuma radītās izmaksas un ieguvumus, Komisija, kad vien iespējams, izteiks skaitliski atsevišķu priekšlikumu vai tiesību aktu regulatīvā sloga samazināšanas vai ietaupījumu potenciālu.

Komisija arī izvērtēs iespējamību noteikt *REFIT* programmā mērķus sloga mazināšanai konkrētās nozarēs.

#### IX. ŠĀ NOLĪGUMA ĪSTENOŠANA UN UZRAUDZĪBA

49. Trīs iestādes veiks vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tām ir pieejami līdzekļi un resursi, kas vajadzīgi pienācīgai šā nolīguma īstenošanai.

50. Trīs iestādes kopīgi un regulāri uzraudzīs šā nolīguma īstenošanu gan politiskajā līmenī ar ikgadēju diskusiju palīdzību, gan tehniskajā līmenī Starpiestāžu koordinācijas grupā.

#### X. NOBEIGUMA NOTEIKUMI

51. Šis iestāžu nolīgums aizstāj Iestāžu 2003. gada 16. decembra nolīgumu par labāku likumdošanas procesu <sup>(2)</sup> un Iestāžu 2005. gada novembra vienoto pieeju ietekmes novērtējumam <sup>(3)</sup>.

Šā nolīguma pielikums aizstāj 2011. gada Kopējo vienošanos par deleģētajiem aktiem.

52. Šis nolīgums stājas spēkā tā parakstīšanas dienā.

<sup>(1)</sup> OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

<sup>(2)</sup> OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

<sup>(3)</sup> [http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/key\\_docs/docs/ii\\_common\\_approach\\_to\\_ia\\_en.pdf](http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/key_docs/docs/ii_common_approach_to_ia_en.pdf)



Съставено в Страсбург, 13 април 2016 г.  
 Hecho en Estrasburgo, el 13 de abril de 2016.  
 Ve Štrasburku dne 13. dubna 2016.  
 Udfærdiget i Strasbourg, den 13. april 2016.  
 Geschehen zu Straßburg am 13. April 2016.  
 Strasbourg, 13. april 2016  
 Έγινε στο Στρασβούργο, 13 Απριλίου 2016.  
 Done at Strasbourg, 13 April 2016.  
 Fait à Strasbourg, le 13 avril 2016.  
 Arna dhéanamh in Strasbourg, an 13 Aibreán 2016.  
 Sastavljeno u Strasbourgu 13. travnja 2016.  
 Fatto a Strasburgo, addì 13 aprile 2016.

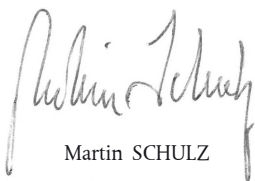
Strasbūrā, 2016. gada 13. aprīlī.  
 Priimta Strasbūre 2016 m. balandžio 13 d.  
 Kelt Strasbourgban, 2016. április 13-én.  
 Magħmul fi Strasburgu, 13 ta' April 2016.  
 Gedaan te Straatsburg, 13 april 2016.  
 Sporządzono w Strasburgu dnia 13 kwietnia 2016 r.  
 Feito em Estrasburgo, em 13 de abril de 2016.  
 Īntocmit la Strasbourg 13 aprilie 2016.  
 V Štrasburgu 13. aprīla 2016.  
 V Strasbourg, 13. aprila 2016.  
 Tehty Strasbourgissa 13. huhtikuuta 2016.  
 Som skedde i Strasbourg den 13 april 2016.

За Европейския парламент  
 Por el Parlamento Europeo  
 Za Evropský parlament  
 For Europa-Parlamentet  
 Im Namen des Europäischen Parlaments  
 Euroopa Parlamendi nimel  
 Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο  
 For the European Parliament  
 Pour le Parlement européen  
 Thar ceann Pharlaimint na hEorpa  
 Za Europski parlament  
 Per il Parlamento europeo  
 Eiroparlamenta vārdā  
 Europos Parlamento vardu  
 Az Európai Parlament részéről  
 Ghall-Parlament Ewropew  
 Voor het Europees Parlement  
 W imieniu Parlamentu Europejskiego  
 Pelo Parlamento Europeu  
 Pentru Parlamentul European  
 Za Európsky parlament  
 Za Evropski parlament  
 Euroopan parlamentin puolesta  
 På Europaparlamentets vägnar

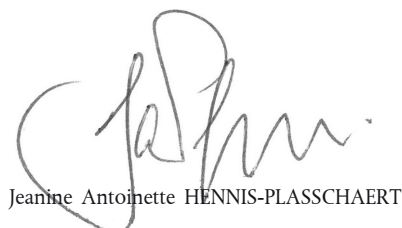
За Съвета  
 Por el Consejo  
 Za Radu  
 På Rådets vegne  
 Im Namen des Rates  
 Nōukogu nimel  
 Για το Συμβούλιο  
 For the Council  
 Pour le Conseil  
 Thar ceann Comhairle  
 Za Vijeće  
 Per il Consiglio  
 Padomes vārdā  
 Tarybos vardu  
 A Tanács részéről  
 Ghall-Kunsill  
 Voor de Raad  
 W imieniu Rady  
 Pelo Conselho  
 Pentru Consiliu  
 Za Radu  
 Za Svet  
 Neuvoston puolesta  
 På rådets vägnar

За Комисията  
 Por la Comisión  
 Za Komisi  
 På Kommissionens vegne  
 Im Namen der Kommission  
 Komisjoni nimel  
 Για την Επιτροπή  
 For the Commission  
 Pour la Commission  
 Thar ceann an Choimisiúin  
 Za Komisiju  
 Per la Commissione  
 Komisijas vārdā  
 Komisijos vardu  
 A Bizottság részéről  
 Ghall-Kummissjoni  
 Voor de Commissie  
 W imieniu Komisji  
 Pela Comissão  
 Pentru Comisie  
 Za Komisiu  
 Za Komisijo  
 Komission puolesta  
 På kommissionens vägnar

Председател/El Presidente/Předseda/Formand/Der Präsident/President-Eesistuja/  
 Ο Πρόεδρος/The President/Le Président/An tUachtarán/Predsjednik/  
 Il Presidente/Priekšsēdētājs/Pirmininkas/Az elnök/Il-President/de Voorzitter/  
 Przewodniczący/O Presidente/Preşedintele/Předseda/Predsednik/Puheenjohtaja/Ordförande



Martin SCHULZ



Jeanine Antoinette HENNIS-PLASSCHAERT



Jean-Claude JUNCKER

## PIELIKUMS

## Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas kopējā vienošanās par deleģētajiem aktiem

## I. Darbības joma un vispārīgie principi

1. Šī kopējā vienošanās balstās uz 2011. gada Kopējo vienošanos par deleģētajiem aktiem un aizstāj to, kā arī optimizē Eiropas Parlamenta un Padomes atbilstīgi tai iedibināto praksi. Tajā izklāstīta praktiskā kārtība, kā arī paskaidrojumi un vēlamās procedūras, par kurām ir panākta vienošanās un kuras piemērojamas likumdošanas pilnvaru deleģēšanai saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. pantu. Atbilstīgi minētajam pantam ikvienā leģislatīvajā aktā, ar kuru veic pilnvaru deleģēšanu ("pamatakti"), jābūt konkrēti noteiktiem deleģēšanas mērķiem, saturam, apjomam un ilgumam.
2. Īstenojot savas pilnvaras un atbilstīgi LESD noteiktajām procedūrām Eiropas Parlaments, Padome un Komisija ("trīs iestādes") sadarbojas visas procedūras laikā, lai nodrošinātu deleģēto pilnvaru raitu īstenošanu, kā arī minēto pilnvaru efektīvu kontroli, ko veic Eiropas Parlaments un Padome. Šajā nolūkā uztur atbilstīgus kontaktus administratīvajā līmenī.
3. Ierosinot vai veicot pilnvaru deleģēšanu saskaņā ar LESD 290. pantu, attiecīgās iestādes atkarībā no pamataкта pieņemšanai paredzētās procedūras apņemas cik vien iespējams atsaukties uz standarta klauzulām, kas iekļautas šā dokumenta papildinājumā.

## II. Ar deleģēto aktu sagatavošanu un izstrādi saistītās apspriedes

4. Komisija, sagatavojot deleģēto aktu projektus, apspriežas ar katras dalībvalsts ieceltiem ekspertiem. Ar dalībvalstu ekspertiem savlaicīgi apspriežas par ikviena deleģētā akta projektu, ko sagatavojuši Komisijas dienesti (\*). Deleģēto aktu projektus dara pieejamus dalībvalstu ekspertiem. Minētās apspriedes notiek, izmantojot esošās ekspertu grupas vai *ad hoc* sanāksmes ar dalībvalstu ekspertiem, uz kurām Komisija nosūta uzaicinājumus ar visu dalībvalstu pastāvīgo pārstāvniecību starpniecību. Dalībvalstu ziņā ir izlemt, kuriem ekspertiem jāpiedalās. Deleģēto aktu projektus, darba kārtības projektu un jebkādus citus attiecīgus dokumentus dalībvalstu ekspertiem iesniedz savlaicīgi, lai viņi varētu sagatavoties.
5. Ikvienas sanāksmes ar dalībvalstu ekspertiem noslēgumā vai pēc šādām sanāksmēm Komisijas dienesti paziņo, kādus secinājumus tie izdarījuši diskusiju gaitā, tostarp to, kā tie ņems vērā ekspertu viedokļus un kā tie plāno rīkoties turpmāk. Minētos secinājumus iekļauj sanāksmes protokolā.
6. Deleģēto aktu sagatavošana un izstrāde var arī ietvert apspriešanos ar ieinteresētajām personām.
7. Ja deleģētā akta projekta saturs jebkādā veidā ir mainīts pēc būtības, Komisija dod dalībvalstu ekspertiem iespēju reaģēt uz grozīto deleģētā akta projekta redakciju – attiecīgā gadījumā rakstiski.
8. Apspriešanās procesa kopsavilkumu iekļauj deleģētajam aktam pievienotajā paskaidrojuma rakstā.
9. Komisija regulāri dara pieejamus plānoto deleģēto aktu indikatīvos sarakstus.

(\*) Regulatīvo tehnisko standartu (RTS) sagatavošanas procedūras specifika, kā aprakstīts EUI regulās [Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.), Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1094/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/79/EK (OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.), un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.)], tiek ņemta vērā, neskarot apspriešanās kārtību, kas paredzēta šajā nolīgumā.

10. Komisija, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, nodrošina, ka visi dokumenti, tostarp aktu projekti, Eiropas Parlamentam un Padomei tiek nosūtīti savlaicīgi un tajā pašā laikā, kad tie tiek nosūtīti dalībvalstu ekspertiem.
11. Ja Eiropas Parlaments un Padome to uzskata par nepieciešamu, katrs no tiem var nosūtīt savus ekspertus uz Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana un uz kurām tiek aicināti dalībvalstu eksperti. Šajā nolūkā Eiropas Parlaments un Padome saņem nākamo mēnešu plānojumu un uzaicinājumus uz visām ekspertu sanāksmēm.
12. Trīs iestādes cita citai dara zināmas savas funkcionālās pastkastes, kas izmantojamas, lai nosūtītu un saņemtu visus ar deleģētajiem aktiem saistītos dokumentus. Tiklīdz ir izveidots nolīguma 29. punktā minētais reģistrs, to izmanto minētajā nolūkā.

### III. Dokumentu nosūtīšanas kārtība un laikposmu aprēķināšana

13. Komisija, izmantojot atbilstošu mehānismu, oficiāli nosūta deleģētos aktus Eiropas Parlamentam un Padomei. Klasificētus dokumentus apstrādā saskaņā ar katras iestādes iekšējām administratīvām procedūrām, lai nodrošinātu visas nepieciešamās garantijas.
14. Lai nodrošinātu, ka Eiropas Parlaments un Padome var īstenot LESD 290. pantā paredzētās tiesības, ievērojot katrā pamataktā noteiktos termiņus, Komisija deleģētos aktus nenosūta šādos laikposmos:

— no 22. decembra līdz 6. janvārim;

— no 15. jūlija līdz 20. augustam.

Šos laikposmus piemēro vienīgi tad, ja iebildumu izteikšanai paredzētā laikposma pamatā ir 18. punkts.

Šos laikposmus nepiemēro attiecībā uz deleģētiem aktiem, kas pieņemti atbilstīgi šīs Kopējās vienošanās VI daļā paredzētajai steidzamības procedūrai. Gadījumā, ja deleģētais akts pirmajā daļā minētajos laikposmos pieņemts saskaņā ar steidzamības procedūru, pamataktā noteiktais termiņš iebildumu izteikšanai sākas tikai tad, kad attiecīgais laikposms ir beidzies.

Trīs iestādes līdz tā gada oktobrim, kas ir gadā pirms Eiropas Parlamenta vēlēšanām, vienojas par deleģēto aktu paziņošanas kārtību vēlēšanām paredzētajā darba pārtraukuma laikā.

15. Termiņš iebildumu izteikšanai sākas no brīža, kad Eiropas Parlaments un Padome deleģēto aktu ir saņēmuši visās oficiālo valodu versijās.

### IV. Deleģēšanas ilgums

16. Ar pamataktu Komisijai var piešķirt pilnvaras pieņemt deleģētos aktus uz nenoteiktu vai noteiktu laikposmu.
17. Ja ir paredzēts noteikts laikposms, pamataktā principā būtu jāparedz pilnvaru deleģēšanas automātiska pagarināšana uz tādu pašu laikposmu, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome pret šādu pagarinājumu neiebilst vēlākais trīs mēnešus pirms attiecīgā laikposma beigām. Komisija sagatavo ziņojumu par deleģētajām pilnvarām vēlākais deviņus mēnešus pirms katra laikposma beigām. Šis punkts neietekmē Eiropas Parlamenta vai Padomes atsaukšanas tiesības.

### V. Eiropas Parlamenta un Padomes iebildumu izteikšanas termiņi

18. Neskarot steidzamības procedūru, iebildumu izteikšanai paredzētajam laikposmam, kas ikvienā pamataktā noteikts par katru atsevišķo gadījumu, principā vajadzētu būt diviem mēnešiem un ne mazāk, ko katrai no abām iestādēm (Eiropas Parlamentam vai Padomei) pēc tās iniciatīvas var pagarināt par diviem mēnešiem.

19. Tomēr deleģēto aktu var publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas var stāties spēkā pirms minētā laikposma beigām, ja gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu lēmumu neizteikt iebildumus.

#### VI. Steidzamības procedūra

20. Steidzamības procedūra būtu jāparedz ārkārtas gadījumiem, piemēram, attiecībā uz drošības un drošuma jautājumiem, veselības un drošības aizsardzību vai ārējām attiecībām, tostarp humanitārajām krīzēm. Eiropas Parlamentam un Padomei pamataktā būtu jāpamato steidzamības procedūras izvēle. Pamataktā norāda gadījumus, kuros izmantojama steidzamības procedūra.
21. Komisija apņemas Eiropas Parlamentu un Padomi pilnībā informēt par iespēju, ka deleģētu aktu pieņem saskaņā ar steidzamības procedūru. Tiklīdz Komisijas dienesti prognozē šādu iespēju, tie neoficiāli par to brīdina Eiropas Parlamenta un Padomes sekretariātus, izmantojot 12. punktā minētās funkcionālās pastkastes.
22. Saskaņā ar steidzamības procedūru pieņemtais deleģētais akts stājas spēkā nekavējoties, un to piemēro, kamēr pamataktā norādītajā laikposmā nav izteikti iebildumi. Ja Eiropas Parlaments vai Padome izsaka iebildumus, Komisija nekavējoties atceļ aktu pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes paziņojuma par lēmumu izteikt iebildumus.
23. Paziņojot Eiropas Parlamentam un Padomei par deleģētu aktu, kas pieņemts saskaņā ar steidzamības procedūru, Komisija izklāsta iemeslus minētās procedūras izmantošanai.

#### VII. Publicēšana Oficiālajā Vēstnesī

24. Deleģētos aktus publicē *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* L sērijā tikai pēc iebildumu izteikšanai paredzētā termiņa beigām, izņemot 19. punktā izklāstītajos apstākļos. Deleģētos aktus, kas pieņemti saskaņā ar steidzamības procedūru, publicē nekavējoties.
25. Neskarot LESD 297. pantu, *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstneša* L sērijā publicē arī Eiropas Parlamenta vai Padomes lēmumus atsaukt pilnvaru deleģēšanu, iebilst pret deleģētu aktu, kas pieņemts saskaņā ar steidzamības procedūru, vai iebilst pret deleģēto pilnvaru automātisku pagarināšanu. Lēmums par atsaukšanu stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
26. Komisija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicē arī lēmumus, ar kuriem atceļ saskaņā ar steidzamības procedūru pieņemtos deleģētos aktus.

#### VIII. Savstarpēja informācijas apmaiņa, jo īpaši saistībā ar pilnvaru deleģēšanas atsaukšanu

27. Īstenojot savas tiesības piemērot pamataktā paredzētos nosacījumus, Eiropas Parlaments un Padome informē gan viens otru, gan Komisiju.
28. Ja Eiropas Parlaments vai Padome uzsāk procedūru, kuras rezultātā varētu tikt atsaukta pilnvaru deleģēšana, attiecīgā iestāde ne vēlāk kā vienu mēnesi pirms atsaukšanas lēmuma pieņemšanas par to informēs abas pārējās iestādes.

## Papildinājums

## Standarta klauzulas

## Apsvērums:

Lai [mērķis], būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz [saturs un apjoms]. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīlis Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.

## Pants(-i), kurā (-os) tiek deleģētas pilnvaras

Komisija [tiek pilnvarota] pieņem[-t] deleģētos aktus saskaņā ar [A.] pantu attiecībā uz [saturs un apjoms].

Papildu daļa, kas pievienojama, ja piemēro steidzamības procedūru:

Ja tas nepieciešams nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ, [saturs un apjoms] gadījumā, B. pantā paredzēto procedūru piemēro deleģētajiem aktiem, kas pieņemti saskaņā ar šo pantu.

## [A.] pants

**Deleģēšanas īstenošana**

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

[ilgums]

1. variants

2. Pilnvaras pieņemt [..]. pantā (-os) minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no ...[lēģislatīvā pamataкта spēkā stāšanās diena vai cita abu likumdevēja noteikta diena].

2. variants

2. Pilnvaras pieņemt [..]. pantā (-os) minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz ... gadu laikposmu no .....[lēģislatīvā pamataкта spēkā stāšanās diena vai cita abu likumdevēja noteikta diena]. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms ... gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. variants

2. Pilnvaras pieņemt [..]. pantā (-os) minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz ... gadu laikposmu no ... [lēģislatīvā pamataкта spēkā stāšanās diena vai cita abu likumdevēja noteikta diena].

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt [..]. pantā (-os) norādīto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā minēto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai arī vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīlis Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.

5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar [..] pantu (-iem) pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja [divos mēnešos] no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par [diviem mēnešiem].

Šāds papildu pants pievienojams, ja piemēro steidzamības procedūru:

[B.] pants

#### Steidzamības procedūra

1. Deleģētais akts, kas pieņemts saskaņā ar šo pantu, stājas spēkā nekavējoties un to piemēro, kamēr nav izteikti nekādi iebildumi atbilstoši 2. punktam. Paziņojot deleģētu aktu Eiropas Parlamentam un Padomei, izklāsta iemeslus, kādēļ izmanto steidzamības procedūru.
  2. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret deleģēto aktu saskaņā ar [A.] panta 6. punktā minēto procedūru. Šādā gadījumā Komisija atceļ aktu nekavējoties pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes paziņojuma par lēmumu izteikt iebildumus.
-